

PROVES D'ACCÉS A FACULTATS, ESCOLES TÈCNIQUES SUPERIORS I COL-LEGIS UNIVERSITARIS
PRUEBAS DE ACCESO A FACULTADES, ESCUELAS TÉCNICAS SUPERIORES Y COLEGIOS UNIVERSITARIOS

CONVOCATÒRIA DE _____ CONVOCATORIA DE _____

MODALITAT DEL BATXILLERAT (LOGSE): Totes
MODALIDAD DEL BACHILLERATO (LOGSE): Todas

IMPORTANT / IMPORTANTE

1r Exercici 1º. Ejercicio	VALENCIÀ: Llengua i Literatura II VALENCIANO: Lengua y Literatura II	Comuna Común	90 minuts 90 minutos
Barem: / Baremo: _____			
Comentari crític: 7 punts			
Qüestions: 3 punts			

Realitza un comentari crític del text que t'adjuntem i desenvolupa dues de les quatre qüestions següents:

1) Escriu un sinònim dels mots següents:

- a) *piular* (“piulis”, línia 7)
- b) *adés* (línia 16)
- c) *irrisori* (línia 15)

2) Comenta la modalitat de les oracions que apareixen el paràgraf següent (línies 3–6):

“Què estem fent amb la immigració? ¿Quines respostes tenim per a centenars de persones desesperades que es juguen la vida perquè a Europa els oferim feina i l'esperança d'una vida digna? ¿Quins estudis, quines polítiques, quin debat seriós estem mantenint?”

3) Digues quin mecanisme de formació de nous mots ha originat els mots següents i escriu la corresponent forma del plural

- a) *Guàrdia Civil* (línia 2)
- b) *esperança* (línia 5)
- c) *debat* (línia 6)

4) A quin element del text remeten, a quina categoria pertanyen i quina funció sintàctica realitzen els mots següents?

- a) “que” (en “el preu que han pagat aquells primers empresaris...” línia 15)
- b) “ho” (en “recordem-ho”, línia 14)
- c) “hi” (en “no s'hi poden fer trames”, línia 15)

PROVES D'ACCÉS A FACULTATS, ESCOLES TÈCNIQUES SUPERIORS I COL·LEGIS UNIVERSITARIS
PRUEBAS DE ACCESO A FACULTADES, ESCUELAS TÉCNICAS SUPERIORES Y COLEGIOS UNIVERSITARIOS

LA MIRADA

Isabel-Clara Simó

Tinc gravades al cervell unes imatges que han aparegut a la premsa: els ulls desorbitats dels immigrants clandestins que, a punt de ser embarcats en una llanxa de la Guàrdia Civil, van tombar la pastera, i van morir ofegats. Set homes joves. L'atònita, esporuguida claror en els ulls d'uns homes. ¿Què estem fent amb la immigració? ¿Quines respostes tenim per a centenars de persones desesperades que es juguen la vida perquè a Europa els oferim feina i l'esperança d'una vida digna? ¿Quins estudis, quines polítiques, quin debat seriós estem mantenint? El cert és que l'única reacció una mica coherent és la del repugnant fantasma del racisme. Tota la resta està enganxat amb agulles. I no piulis, perquè si no ets d'aquelles persones frívoles que volen *papers per a tothom*, com repeteixen, com llores, els qui estan encarregats de pensar, de programar i de cercar solucions. Jugant-se la vida i menant una lluita d'una valentia immensa, els obrers i els sindicats d'aquí van capgirar l'economia liberal del segle XIX i van assolir conquestes que aleshores semblaven impossibles. Les vacances pagades, la seguretat social, van costar moltes vides. ¿Heu llegit mai com era una vaga en el XIX? ¿Heu tingut la sensibilitat o la preocupació per adonar-vos que cada pas va ser arrencat amb sang humana? Doncs bé, aquestes conquestes són precisament la base de la societat del benestar i no la generositat de cap empresari ni l'igualitarisme de cap governant. Recordem-ho: la història és aquí i no s'hi poden fer trampes. El preu que han pagat aquells primers empresaris va ser irrisori al costat del que va pagar la classe obrera, però tot i això consideren, ara i adés, que és excessiu. I aleshores apareix la globalització de les empreses, que s'instal·len allà on els productors no han assolit encara els avenços dels productors del seu país d'origen. El segon pas és cridar la immigració: uns obrers que amb quatre rals estan disposats al que sigui. I han vingut, i aleshores els polítics s'han posat les mans al cap i han dit: "I ara què fem?". Les policies corresponents han mirat cap a una altra banda davant els brots de racisme, que *in pectore* comparteixen els *soi-disant* governs democràtics. El resultat d'aquesta història és un home que em mira a mi, des d'una pàgina del diari, a punt d'ofegar-se. Una mirada davant la qual no tenim dret a romandre indiferents.

[Aparegut al diari *Avui*, l'11 de novembre de 2004]